

تاریخ: ۱۳۹۸/۰۱/۱۹

شماره سیلور: ۹۴۰۹۹۸۰۹۰۰۰۰۰۳۱۰

شماره کلاسه: ۹۴۰۰۵۹۶

پیوست: دارد

قوه قضائیه

دیوان عدالت اداری

بسمه تعالی

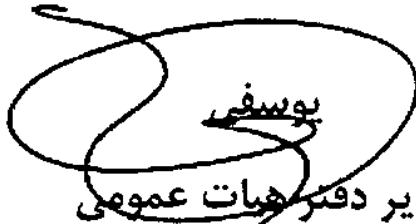
مدیریت محترم کل دبیرخانه شورای نگهبان

با سلام

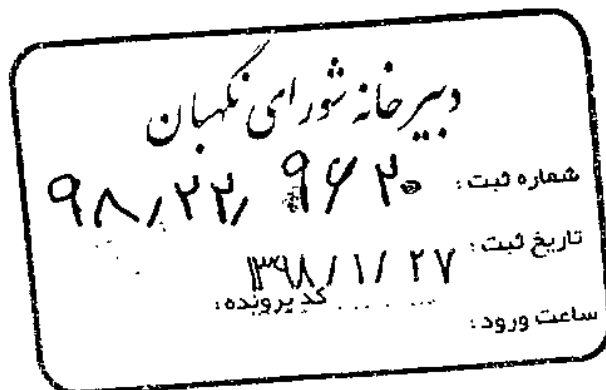
به پیوست، دادنامه شماره دادنامه های

۱۳۹۷/۱۲/۲۱ مورخ ۹۷۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۲۱۶۲ و ۹۷۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۲۱۶۱

دادنامه صادره از هیات عمومی دیوان عدالت اداری جهت اطلاع و اقدام مقتضی ارسال می شود.

یوسفی
مدیر دفتر هیات عمومی

دیوان عدالت اداری

قَلَّا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه هیات عمومی

کلاس پرونده: ۹۴۰۵۹۶

شماره پرونده: ۹۴۰۹۹۸۰۹۰۰۰۰۳۱۰

دادنامه: ۹۴۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۲۱۶۱

تاریخ: ۱۳۹۷/۱۲/۲۱

پیوست:

تبصره - میزان پذیره رقباتی که بدون سند اجاره در اختیار اشخاص است در صورت موافقت متولی و یا اداره حج و اوقاف و امور خیریه با تنظیم سند اجاره و پرداخت اجور معوقه ایام تصرف مشمول این ماده است، مشروط بر اینکه تصرف متصرف قبل از سال ۱۳۶۱ باشد.

ماده ۲- مستأجر عرصه ای که حق تملک اعیان داشته و احداث اعیان نموده است، چنانچه بخواهد مورد اجاره را به غیر انتقال دهد ۱۵٪ مابه التفاوت ارزش فعلی عرصه موقوفه نسبت به ارزش زمان ایجار را می باید به عنوان پذیره انتقالی به هنگام تنظیم سند اجاره به نفع موقوفه پرداخت نماید. این ترتیب در نقل و انتقالات بعدی نیز رعایت خواهد شد. بدیهی است قیمت عرصه به نحو مندرج در ماده ۱ محاسبه خواهد شد. تبصره- چنانچه مستأجر در یک قطعه زمین موقوفه واحدهای متعددی احداث نماید، در موقع انتقال قیمت عرصه هر واحد طبق قانون تملک ابارتیمانها تعیین و پذیره انتقالی براساس آن محاسبه و دریافت خواهد شد.

ماده ۳- در ایجار رقبات بلاعارض موقوفه جهت استفاده به عنوان محل کسب صد در صد سرقفلی در صورت تعلق برابر نظر کارشناس یا خبره محلی از طریق مزایده به هنگام تنظیم سند اجاره به نفع موقوفه وصول خواهد شد.

ماده ۴- هرگاه مستأجر بخواهد واحد تجاری را که عرصه و اعیان آن وقف است به غیر انتقال دهد، باید با کسب موافقت متولی و اداره حج و اوقاف و امور خیریه ۱۰٪ کل سرقفلی محل را که کارشناس یا خبره محلی تعیین می کند به هنگام تنظیم سند اجاره به موقوفه بپردازد و در صورتی که قبلاً سرقفلی به موقوفه پرداخت کرده باشد، ۱۰٪ مزبور نسبت به مابه التفاوت سرقفلی فعلی محاسبه و دریافت می شود.

ماده ۵- در صورتی که مستأجر در زمینی که برای سکونت اجاره نموده و بر خلاف شرط سند اقدام به احداث محل کسب نموده باشد، در موقع انتقال ملک و یا ایجار محل کسب باید ۵۰٪ سرقفلی را برابر نظر کارشناس به موقوفه پرداخت نماید."

ب: آقای یونس قربانخانی به موجب دادخواستی ابطال مواد ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ آیین نامه نحوه و ترتیب وصول پذیره و اهدایی مصوب ۱۳۶۵، ۲، ۱۰ هیات وزیران را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

"ریاست محترم دیوان عدالت اداری

با سلام و عرض خسته نباشید

محترماً به استحضار می رساند با توجه به محتوای رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در ذیل دادنامه شماره ۲۸۷-۲۸۶-۱۳۸۶، ۴، ۳۱-۱۳۸۶ که می فرماید « به شرح نظریه شماره ۲۰۹۷۷-۸۶، ۳۰-۱۳۸۶، ۱، ۳۰ فقهای شورای نگهبان و اطلاق تبصره ماده ۱۰ آیین نامه نحوه و ترتیب پذیره و اهدایی در مواردی که واقف نظری نسبت به اخذ پذیره نداشته و یا نظر به عدم اخذ پذیره داشته و همچنین اطلاق تبصره ماده مزبور نسبت به لزوم سرمایه گذاری خلاف موازین شرع شناخته شد.» حال با توجه به محتوای رأی باید مواد ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ و آیین نامه نحوه و ترتیب وصول پذیره و اهدایی نیز ابطال شود چون هرگاه واقف نظری نسبت به اخذ پذیره نداشته و یا نظر به عدم اخذ پذیره داشته باشد اخذ پذیره خلاف شرع خواهد بود. در حالی که در مواردی که اداره اوقاف تولید برخی از موقوفات را دارد این قاعده را رعایت نمی کند. خواهشمند است نسبت به ابطال مواد یاد شده آیین نامه اقدام لازم به عمل آید."

در پی اخطار رفع نقصی که از طرف دفتر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری برای شاکی ارسال شده بود، وی به موجب لایحه ای که به شماره ۱۰۲۷-۱۳۹۴، ۸، ۵- ثبت دفتر هیأت عمومی و هیأت های تخصصی شده پاسخ داده است که:

"ریاست محترم دیوان عدالت اداری

با سلام و عرض خسته نباشید

محترماً با توجه به اخطاریه رفع نقص در مورد پرونده کلاس ۵۹۶، ۹۴ (شماره پرونده ۹۴۰۹۹۸۰۹۰۵۸۰۰۳۱۰) ضمن ارسال تصویر مصوبه مورد شکایت درباره ابطال مواد ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ آیین نامه نحوه و ترتیب وصول پذیره و اهدایی موضوع تصویب نامه شماره ۱۳۰۷۸-۱۳۶۵، ۲، ۲۲- هیأت وزیران ذیلاً جهات مغایرت آنها را با شرع مقدس به استحضار می رسانم: جهات مغایرت مواد ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ آیین نامه نحوه و ترتیب وصول پذیره و اهدایی با شرع (در مواردی که واقف نظری نسبت به اخذ پذیره نداشته و یا نظر به عدم اخذ پذیره داشته) به قرار زیر می باشد:

الف: یا ایها الذین آمنوا اوفوا بالعقود (قرآن کریم، سوره مائده آیه ۱) و الموفون بعهدهم اذا عاهدوا (سوره بقره آیه ۱۷۷) قرآن کریم دستور اکید داده است بر وفا کردن به عقود. ظاهر این دستور عمومی است که شامل همه مصادیق می شود و هر چیزی که در عرف عقد و پیمان شمرده شود و تناسبی با وفا داشته باشد را در بر می گیرد. احادیث معتبر فراوان در باب وفای به عهد وجود دارد که از ذکر آنها به خاطر امتناع از اطاله کلام پرهیز می نمایم (چون در محضر اساتید بزرگوار دیوان عدالت اداری همانند زیره به کرمان بردن خواهد بود).

ب: مسئله ۸۳ از تحریرالوسیله امام خمینی (ره) در باب وقف می فرماید: اگر واقف وظیفه متولی و کار او را معین کند که همان متبع خواهد بود، و اما اگر معین نکرده باشد وظیفه او همان کارهای متعارفی است که انجامش برای امثال ملک موقوفه لازم است، از قبیل تعمیرات و اجاره دادن و گرفتن مال الاجاره و تقسیم آن بین موقوف علیهم و پرداخت مالیات و امثال آن، همه این کارها لازم است با رعایت احتیاط و مراعات مصلحت وقف و مصلحت موقوف علیهم انجام پذیرد و احدی حق ندارد مزاحم او شود حتی موقوف علیهم.

ج: اداره امور وقف طبق آن چه که واقف در انشاء وقف مقرر کرده فقط بر عهده متولی شرعی خاص است و اگر متولی خاصی از طرف واقف نصب نشده باشد، اداره امور وقف بر عهده حاکم مسلمین است و کسی حق دخالت در آن را ندارد، همچنان که کسی حتی متولی شرعی، حق تغییر وقف از جهت آن و همچنین تغییر و تبدیل شرایط مذکور را انشاء وقف را ندارد.

قوه قضائیه
دیوان عدالت اداری

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه هیات عمومی

کلاس پرونده: ۹۴۰۰۵۹۶

شماره پرونده: ۹۴۰۹۹۸۰۹۰۰۰۰۰۳۱۰

دادنامه: ۹۷۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۲۱۶۱

تاریخ: ۱۳۹۷/۱۲/۲۱

پیوست:

د: حکم الامثال فیما یجوز و فیما لایجوز واحد.

رای هیات عمومی

به شرح نظریه شماره ۸۶۳۰۲۰۹۷۷-۱۳۸۶۱۰۳۰-۱۰ فقهی محترم شورای نگهبان، اطلاق تبصره ماده ۱۰ آیین نامه نحوه و ترتیب پذیره و اهدایی در مواردی که واقف نظری نسبت به اخذ پذیره نداشته و یا نظر به عدم اخذ پذیره داشته و همچنین اطلاق تبصره ماده مزبور نسبت به لزوم سرمایه گذاری خلاف موازین شرع شناخته شده است. بنابراین مستنداً به اصل ۱۷۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و ماده ۱ و سایر مقررات قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۸۵ در باب مقررات دولتی که توسط شورای نگهبان خلاف احکام شرع شناخته می شود، حکم به ابطال تبصره ماده ۱۰ آیین نامه نحوه و ترتیب پذیره و اهدایی موضوع تصویب نامه شماره ۱۳۰۷۸-۱۳۶۵۰۲۰۲۲ هیأت وزیران صادر می شود.

اشیاء همانند، دارای حکمی همانند خواهند بود، اعم از اینکه آن حکم مثبت باشد یا منفی. به عبارت دیگر حکم هر شیء حکم مانند آن نیز هست. بنابراین اگر موجودی به حکمی از احکام محکوم شود، موجود دیگری که مانند موجود اول است، به همان حکم محکوم می گردد. زیرا بین دو موجود همانند، آنچه موجب امتیاز و جدایی آنها از یکدیگر می شود، به ذات و ماهیت آنها وابسته نیست، بلکه صرفاً یک امر عرضی است. پس دو موجود متمائل یا موجودات امثال، در ماهیت متحدند.

در این هنگام اگر این ماهیت به حکمی محکوم شود که در یک مورد به طور ایجاب است و در مورد دیگر به طور سلب، مستلزم اجتماع نقیضین خواهد بود و چون اجتماع نقیضین از نظر عقل محال است، آنچه موجب آن می گردد نیز محال است. به این ترتیب نتیجه آن است که اشیاء همانند، دارای حکم واحد می باشند. اعم از اینکه آن حکم به طور ایجاب باشد یا به طور سلب. در نتیجه در مواد ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ آیین نامه مورد بحث نیز هرگاه واقف نظر به اخذ پذیره نداشته باشد و یا نظر به عدم اخذ پذیره داشته باشد و یا تفاوتی برای محل کسب یا سکونت قائل نشده باشد، خلاف موازین شرع خواهد بود.

ه- با اصل «تسلیط» و قاعده حرمت «اکل مال بالباطل» نیز مغایرت دارد. مستنداً به اصل ۱۷۰ قانون اساسی تقاضای ابطال مواد فوق الاشاره را دارم. در پاسخ به شکایت مذکور، سرپرست امور تنظیم لوایح و تصویب نامه ها و دفاع از مصوبات دولت (حوزه معاونت حقوقی ریاست جمهوری) به موجب لایحه شماره ۲۸۱۹۷۰۱۵۵۹-۱۳۹۵۰۱۰۱۵، توضیح داده است که:

" جناب آقای دربین

مدیرکل هیات عمومی و هیاتهای تخصصی دیوان عدالت اداری

با سلام و احترام

در خصوص دادخواستهای موضوع نامه های شماره ۵۹۶۶۹۴-۱۳۹۴۰۸۰۲۳ و ۶۳۶۹۴-۱۳۹۴۰۸۰۱۶ به ترتیب راجع به شکایات از مواد (۱ تا ۵) آیین نامه نحوه و ترتیب وصول پذیره و اهدایی مصوب ۱۳۶۵ و نیز شکایت از مواد (۱ و ۲) آیین نامه یاد شده پاسخ تفصیلی شماره ۹۴۰۹۸۵۴۰۸-۱۳۹۴۰۱۱۰۳ سازمان اوقاف و امور خیریه ایفاد و اضافه می نماید:

۱- ماده ۱ آیین نامه یاد شده به موجب تصویب نامه شماره ۴۴۰۵۲-۲۹۳۶۳-۱۳۸۲۰۸۰۷ اصلاح گردیده است لذا ارائه دادخواست در خصوص مصوبه سال ۱۳۶۵ به جهت منتفی شدن موضوع محل ایراد می باشد.

۲- ماده (۱۳) قانون تشکیلات و اختیارات سازمان حج و اوقاف و امور خیریه، ناظر به «پذیره و اهدایی» حاصل از اجاره و استیجار رقبات موقوفه می باشد و بدیهی است در صورتی که نظر قانونگذار صرفاً اخذ «اجاره بها» بود، کاربرد عبارت «پذیره و اهدایی» موضوعیت نداشت.

۳- مطابق نظریه شماره ۲۰۹۷۷-۸۶۳۰۲-۱۳۸۶۱۰۳ شورای نگهبان که شاکای به آن استناد نموده در مورد اصل اخذ پذیره مطلبی بیان نگردیده است بلکه مقدار و نحوه تعیین آن مورد ایراد قرار گرفته است که بنا بر مصوبه اصلاحی سال ۱۳۸۲ و در جهت رفع ایرادهای شورای نگهبان (موضوع نامه های شماره ۸۷۹-۱۳۷۴۰۷۰۱۸ و شماره ۱۰۷-۱۳۸۴۰۳۰۸ شورا مورد استناد در دادخواست دوم) مبلغ پذیره موضوع ماده (۱) طبق نظر کارشناس رسمی دادگستری و یا دو نفر خبره محلی به ترتیب مقرر در ماده تعیین می گردد. لازم به ذکر است مطابق نظریه شماره ۱۸۵۹-۹۲۰۳۰۰۵-۱۳۹۲۰۷۰۸ شورای نگهبان نیز اخذ پذیره مغایر شرع اعلام نگردیده است. با توجه به مراتب فوق رد شکایت را خواستار است."

متن نامه شماره ۹۴۰۹۸۵۴۰۸-۱۳۹۴۰۱۱۰۳ سازمان اوقاف و امور خیریه به شرح زیر است:

" جناب آقای عباسی

معاون محترم امور حقوقی دولت

سلام علیکم

عطف به نام شماره ۲۸۱۹۷۰۱۱۷۱۰۸-۱۳۹۴۰۱۰۰۹ در خصوص اظهاریه ۵۹۶۶۹۴-۱۳۹۴۰۸۰۲۳ دفتر هیات عمومی دیوان عدالت اداری موضوع دادخواست آقای یونس قربانخانی به خواسته ابطال مواد ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ آیین نامه نحوه و ترتیب وصول پذیره و اهدایی مصوب ۱۳۶۵۰۲۰۱۰ با اصلاحات بعدی به لحاظ مغایرت با قانون و شرع، موارد ذیل جهت طرح و ارائه به هیات عمومی دیوان عدالت اداری، به استحضار می رسد:

۱- ماده ۱۳ قانون تشکیلات و اختیارات سازمان اوقاف و امور خیریه مصوب ۱۳۶۳۰۱۰۰۲ بیان می دارد: «جوهری که از محل پذیره و اهدایی حاصل از اجاره و استیجار رقبات موقوفه دریافت می گردد از عواید همان موقوفه محسوب و به مصارف مقرر خواهد رسید.» بر اساس این ماده قانونی که به تأیید شورای نگهبان رسیده است، اصل جواز دریافت پذیره مورد تأیید قرار گرفته است و منطوقاً و وجوه حاصل به عنوان عواید موقوفه معرفی شده است که در موقوفات منفعتی به صراحت متن ماده مذکور در پیوند با عقد اجاره از مستأجر دریافت می شود. توجه به تبصره ذیل ماده ۱۳ که حکم نحوه و ترتیب وصول پذیره را مشخص نموده است نیز مبین این است که قانونگذار در ماده ۱۳ در مقام بیان جواز دریافت پذیره و توصیف آن است و از این جهت در تبصره توضیحی حکم نحوه وصول آن را

دیوان عدالت اداری

مَلَّا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه هیات عمومی

کلاس پرونده: ۹۴۰۰۵۹۶

شماره پرونده: ۹۴۰۹۹۸۰۹۰۰۰۰۰۳۱۰

دادنامه: ۹۶۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۲۱۶۱

تاریخ: ۱۳۹۷/۱۲/۲۱

پیوست:

اطلاق ماده ۲، در مواردی که نظر واقف بر عدم اخذ پذیره باشد یا نظر به اخذ پذیره به نحو خاص داشته باشد، خلاف موازین شرع شناخته شد. همچنین در مواردی که واقف نظری ندارد و مصلحت وقف به تشخیص متولی بدون اخذ پذیره یا به مبلغ کمتر و یا بیشتر از پذیره تعیین شده در این آیین نامه باشد اشکال دارد.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۷، ۱۲، ۲۱ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

مطابق احکام تبصره ۲ ماده ۸۴ و ماده ۸۷ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲، نظر فقهای شورای نگهبان برای هیأت عمومی لازم الاتباع است. نظر به اینکه دبیر شورای نگهبان قانون اساسی به موجب نامه های شماره ۹۶، ۱۰۰، ۸۸۴ - ۱۳۹۶، ۲، ۱۸ و ۹۷، ۱۰۰، ۵۹۳۵ - ۱۳۹۷، ۴، ۲۳ اعلام کرده است که:

«۱- اطلاق ماده یک، در مواردی که نظر واقف بر عدم اخذ پذیره باشد یا نظر به اخذ پذیره به نحو خاص داشته باشد، خلاف موازین شرع شناخته شد. همچنین در مواردی که واقف نظری ندارد و مصلحت وقف به تشخیص متولی بدون اخذ پذیره یا به مبلغ کمتر و یا بیشتر از پذیره تعیین شده در این آیین نامه باشد اشکال دارد.

۲- اطلاق ماده ۲، در مواردی که نظر واقف بر عدم اخذ پذیره باشد یا نظر به اخذ پذیره به نحو خاص داشته باشد، خلاف موازین شرع شناخته شد. همچنین در مواردی که واقف نظری ندارد و مصلحت وقف به تشخیص متولی بدون اخذ پذیره یا به مبلغ کمتر و یا بیشتر از پذیره تعیین شده در این آیین نامه باشد اشکال دارد.

۳- در ماده ۳، اطلاق آن نسبت به موردی که واقف نظر به عدم اخذ سرقفلی یا کیفیت دیگری غیر از مرسوم داشته باشد، خلاف موازین شرع شناخته شد.

۴- در مواد ۴ و ۵، انحصار به ۱۰٪ بدون رضایت متولی شرعی-خاصه یا عامه- بر اساس مصلحت سنجی ایشان وجه شرعی نداشته، بنابراین اطلاق آن خلاف موازین شرع می باشد در جایی که اصل اخذ سرقفلی مشروع باشد. همچنین کسب موافقت اداره حج و اوقاف در موارد وجود متولی خاص، خلاف موازین شرع است.»

بنابراین در اجرای احکام قانونی فوق الذکر و تبعیت از نظر فقهای شورای نگهبان و مستند به مواد ۸۸ و ۱۳ قانون فوق الذکر حکم بر ابطال مواد مورد اعتراض از آیین نامه نحوه ترتیب وصول پذیره و هدایی مصوب سال ۱۳۶۵ هیأت وزیران از تاریخ تصویب آیین نامه صادر می شود./

محمدکاظم بهرامی

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه هیات عمومی

کلاس پرونده: ۹۴۰۰۵۹۶
شماره پرونده: ۹۴۰۹۹۸۰۹۰۰۰۰۰۳۱۰
دادنامه: ۹۷۰۹۹۷۰۹۰۵۸۲۲۱۶۱
تاریخ: ۱۳۹۸/۰۵/۲۶
پیوست:

بسم الله الرحمن الرحيم

دادنامه:

تاریخ:

مرجع رسیدگی: هیات عمومی دیوان عدالت اداری

شاکي: آقایان علی اوسط صائب و یونس قربانخانی

موضوع شکایت و خواسته: ابطال مواد ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ آیین نامه نحوه و ترتیب وصول پذیره و اهدایی مصوب ۶۵،۲،۱۰ هیات وزیران
مقدمه: هیات عمومی دیوان عدالت اداری در مقام رسیدگی به تقاضای ابطال مواد ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ آیین نامه نحوه و ترتیب وصول پذیره و اهدایی مصوب ۱۳۶۵،۲،۱۰ هیات وزیران، حسب نامه های شماره ۸۸۴، ۱۳۹۶، ۱۰۰، مورخ ۱۳۹۶، ۲، ۱۸ و ۵۹۳۵، ۹۷، ۱۰۰، مورخ ۱۳۹۷، ۴، ۲۳ دبیر شورای نگهبان که اعلام کرده بود فقهای شورای نگهبان اطلاق مواد ۱ تا ۵ آیین نامه مزبور را خلاف شرع دانسته اند، به موجب رأی شماره ۱۲۶۲-۱۲۶۱ مورخ ۱۳۹۷، ۱۲، ۲۱ مواد ۱ تا ۵ آیین نامه معترض عنه را ابطال می کند. نظر به اینکه اطلاق مواد موصوف توسط فقهای شورای نگهبان خلاف شرع اعلام شده است ولی در رأی هیات عمومی در مقام ابطال مقررات موصوف سهواً کلمه « اطلاق » از قلم افتاده است به شرح زیر رأی هیات عمومی اصلاح می شود:

« رأی اصلاحی هیات عمومی »

با اختیار حاصله از تبصره ماده ۹۷ و ماده ۱۲۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ و ماده ۳۰۹ قانون آیین دادرسی و دادگاه های عمومی و انقلاب در امور مدنی، نظر به اینکه حسب نامه های شماره ۸۸۴، ۱۳۹۶، ۱۰۰، مورخ ۱۳۹۶، ۲، ۱۸ و ۵۹۳۵، ۹۷، ۱۰۰، مورخ ۱۳۹۴، ۴، ۲۳ دبیر شورای نگهبان، فقهای شورای نگهبان اطلاق مواد ۱-۲-۳-۴-۵ آیین نامه را خلاف شرع اعلام کرده اند لیکن در متن رأی کلمه « اطلاق » سهواً از قلم افتاده است، لذا به موجب این رأی اعلام می شود هیات عمومی اطلاق مواد موصوف از آیین نامه مورد اعتراض را در اجرای بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۱۳ و تبصره ۲ ماده ۸۴ و مواد ۸۷ و ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ را از تاریخ تصویب ابطال کرده است. /

محمد کاظم بهرامی

رئیس هیات عمومی دیوان عدالت اداری

حقیقت
۹۸/۱۰/۱۲۸۲

دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۸، ۱۰، ۱۲۸۲
تاریخ ثبت: ۱۳۹۸/۶/۱۰
ساعت ورود: